

Lokomotywa 3. Przewodnik dla nauczyciela

Bezpiecznie na górskim szlaku

Materiały: Lokomotywa 3. Czytam i piszę. Część 6 duża fizyczna mapa Polski, komputer z dostępem do internetu ■ kolorowe kartki A4 (wagoniki), kolorowe koła do wagonów oraz lokomotywa przygotowana przez nauczyciela

Wypowiedzi dzieci na temat ich doświadczeń związanych z wyprawami górskimi. Przypomnienie nazw polskich pasm górskich i odszukanie na mapie Polski ich najwyższych szczytów

Dzieci dzielą się swoją wiedzą i przeżyciami związanymi z wycieczkami po górach. Podają nazwy pasm górskich, konkretnych szczytów. Warto przy tym wykorzystać mapę fizyczną Polski i wskazać na niej pasma górskie, o których będą wspominali uczniowie.

Przy okazji można zaprosić chętne dzieci do mapy, aby odczytały z niej nazwę danego pasma oraz jego najwyższego szczytu wraz z wysokością, np. Góry Świętokrzyskie – Łysica, 612 m n.p.m.; Tatry – Rysy, 2499 m n.p.m.; Gorce – Turbacz, 1310 m n.p.m.; Karkonosze – Śnieżka, 1602 m n.p.m.

Można pokazać dzieciom na mapie dwa największe polskie pasma górskie – Karpaty i Sudety – wyjaśniając, że w ich obrębie znajduje się wiele mniejszych pasm, które mają swoje nazwy, jak Tatry czy Gorce.

Wypowiedzi uczniów możemy wzbogacić pokazem dostępnych w internecie zdjęć.

Oglądanie i czytanie historyjki obrazkowej o górskiej wyprawie – uzasadnienie konieczności przestrzegania zasad w górach, ocena zachowania bohaterów. Wyjaśnienie oznaczeń stosowanych na górskich szlakach. Samodzielne czytanie i wykonywanie poleceń – praca z podręcznikiem, s. 1–2

Historyjka obrazkowa

Podczas oglądania kolejnych obrazków należy zwrócić uwagę dzieci na oznaczenia szlaków.

W polskich górach jest 5 kolorów szlaków turystycznych. Kolory czerwony i niebieski przyjmuje się jako oznaczenie szlaków głównych, kolory żółty i czarny – oznaczają szlaki łącznikowe, a kolorem zielonym oznacza się szlaki doprowadzające do charakterystycznych miejsc. Jednak coraz częściej zauważa się odstępstwa od tej zasady. Uwaga: Kolor szlaku turystycznego nie oznacza stopnia jego trudności!

Ćwiczenie 1

Dodatkowo dzieci oceniają, czy bohaterki komiksu podczas wycieczki na Turbacz przestrzegały podanych zasad.

Ćwiczenie 2

Dzieci przygotowują napisy z wycinanki i dopasowują je do oznaczeń.

W razie wątpliwości uczniowie szukają wyjaśnienia w historyjce lub pytają nauczyciela.

Ćwiczenie 3

Ćwiczenie to można najpierw przeprowadzić w grupach. Każda z grup tworzy jedną zasadę, a następnie rysuje znak (piktogram) informujący o niej. Przygotowane znaki wieszamy na tablicy we właściwej kolejności. Dzieci zapisują zasady w zeszytach.

Odgadywanie celu podróży na podstawie ekwipunku i układanie własnych zagadek. Pisanie kilkudzaniowej wypowiedzi na temat wakacyjnych planów – praca z podręcznikiem, s. 3

Ćwiczenie 4

Uczniowie odczytują wszystkie napisy na wycinankach i najpierw przyklejają te, co do których nie mają wątpliwości.

Po uzupełnieniu wszystkich podpisów można poprosić chętne dziecko o odczytanie tylko nazw obozów. [sportowy, wędrowny, jeździecki, harcerski, wspinaczkowy] Warto się upewnić, czy dzieci wiedzą, na czym polegają tak zorganizowane formy spędzania wakacji. Następnie inne dziecko odczytuje nazwy pozostałych form aktywnego wypoczynku. [sptyw kajakowy, rajd rowerowy, wędkowanie, odpoczynek nad morzem]

Po wykonaniu zadania dzieci mogą podawać własne propozycje sprzętu, który można zabrać na dany obóz lub inny wakacyjny wyjazd.

Ćwiczenie 5

Można zaproponować dzieciom, aby swoje wypowiedzi na temat wymarzonych wakacji zapisywały na luźnych kartkach, a nie w zeszycie. Nauczyciel może teksty dzieci nakleić na kolorowe kartki A4 i dokleić do nich kółka, aby wyglądały jak wagoniki. Gdy ułoży je na tablicy klasowej w postaci pociągu i doczepi symboliczną lokomotywę, powstanie dekoracja sali, zapowiadająca nadchodzące wakacje.